

Ah bu ayaklar

Geçen gün (31 Ocak 2013) arkadaşım, meslektaşım Özkan Başta ile birlikte JMO'nun yeni binasında öğleüzeri oturup tabldot yemeği yiyip sohbet ediyorduk. Jeoloji mühendisleri biraraya gelip de sohbet ederse tabii ki sohbet konusu çoğunlukla arazide geçirilen günler ve arkadaşlıklar oluşturur. Kimin nerede olduğu ne yaptığı konusunda bilgi alış veriş yapılr. Bu arada MTA krom servisinde geçmişte birlikte çalıştığımız arkadaşlarımız Ali Cansız, Turhan Seyrek, Hüseyin Ataç, Mahmut Balkaya, Alaettin Mete, Beyazıt Erdem ve son olarak ta bir ay kadar önce kaybettığımız Yüksel Demirok'u özlem ve rahmetle andık. Görüldüğü gibi epey zayıf vermişiz. Özkan'la birbirimize yahu İhsan Boyalı'dan haber var mı, hastaymış? diye birbirimize sorduk. Ben bir kaç defa cep telefonundan kendisini aradığımı ama cevap alamadığımı söyledim. Hadi konu oraya gelmişken şunu bir daha arayalım dedik ve aradık. Bu kez hanımı cevap verdi.İhsan Boyalı ile benim arkadaşlığım MTA'da 1972 yılında başladı. İhsan'ın yanına, o Özalp'ta (Van) krom prospeksiyonu yaparken, oraya, yapıları görmek ve bir sonraki senenin programını oluşturmaya yardım etmek için gitmiştim. Ondan sonra İhsan'la birlikte Yüksekova (Hakkâri), Pancarlı (Bitlis), Baykan (Siirt), Eğirdir (Isparta),Eskere (Denizli), Akçaalan, İlıkdere-Kaymakam (Köyceğiz, Muğla), Yunus emre'de (Eskişehir) çeşitli zaman aralıklarında uzun ve kısa süreli çalışmalarımız olmuştu. MTA'dan emekli olduktan sonra da DAMA mühendislikte bir süre (Banaz, Uşak; Fethiye, Muğla) beraber çalışmıştık. 2008 yılında İhsan'la beraber Fethiye'de bir krom etüdünden dönerken Acıpayam yakınında buzlu yolda arabamız kontrolden çıkmış yol kenarındaki ağaçların arasına dalarak ağaçlara çarpmış ve arabamız devrilmişti! İhsan arazide yorulmak bilmeyen fiziksel bir güce sahipti. Evet, İhsan'ın rahatsız olduğunu ve fakat rahatsızlığının ne olduğunu bilmiyorduk.

Telefonda İhsan'ın hanımı, İhsana 'Parkinson' teşhisi konulduğunu ve artık yürüyemediğini söyledi. Konuş-

ması için telefonu İhsan'a verdi ama ne Özkan ne de ben İhsan'ın konuşmalarından pek bir şey anlamadık, yalnızca çok zayıf hırıltı şeklinde bir ses duyduk. Çok üzüldük. Hanımından evlerinin adresini ve sabit telefonun numarasını aldık. Ertesi gün eşimle birlikte-Bahçelievler'deki evine İhsanı ziyarete gittik.

Evinde hanımı, yakın çevrede oturan kızı bizi karşıladı. İhsan pencere kenarında hareketsiz oturuyordu. Kilo almıştı. Pek konuşmuyor, konuştuğu zamanda konuşmaları pek anlaşılıyordu. Hanımı İhsana 'Parkinson Plus' (ilerleyen Parkinson) ve 'Demans' tanısı konulduğunu, kollarında 'Parkinson' hastalarında görülen titreme olmadığını ama yürüyemediğini anlattı. Hareketsiz olduğundan sindirim sistemi ile ilgili bazı sıkıntıları da var. Ayağa kalktığına vücudu ileri gitmek istiyor ama ayaklar hareket edemediğinden yürüme denemeleri düşme ve yaralanmalarla sonuçlanıyormuş. Biz ordayken bir yürütme denemesi yaptık ama pek başarılı olmadı. Adımlarını ancak Cm boyunda atabildiği için sürüklenme durumunda kaldık. Yapmak isteyip de yapamamak çok acı bir şey. DAMA mühendislikten ayrıldıktan sonra bazı kuruluşlarca İhsan'a yapılmış olan çalışma önerileri yürüme güçlüğü olduğundan pek uzun sürmemiş. Hanımı, İhsan çalışmaya gittikten birkaç gün sonra şirket ilgilisi İhsanı geri getirdi ve yenge,' İhsan abi yürüyemiyor, hep düşüyor, düşmesini önlemek için onun yanına benim 4 kişi vermem gerekiyor'dediğini anlattı.

Arazi çalışmaları sırasında yorulmak bilmeyen İhsan Boyalı'yı koltukta hareketsiz ve sessiz bir şekilde oturuyor durumda görmek bizleri çok üzdü. Avunulacak tek nokta belirgin bir ızdırabının pek olmaması! Fırsat buldukça kendisini ziyaretedeceğimizi söyleyip, veda edip ayrıldık.

Sokağa çıktığımızda İhsan oturduğu pencere önünden bize el sallıyordu.İnsanın isyan edesi geliyor Ah bu ayaklar.